

Recunoașterea gradului profesional de judecător de curte de apel, ca urmare a numirii în funcția de magistrat asistent la Î.C.C.J. Competența Secției pentru judecători, iar nu a Plenului C.S.M.

Prin Hotărârea nr. 105 din 22.01.2009, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a respins, alături de alte cereri și cererile petentelor P.O.C., P.C. și U.M.E., prin care au solicitat recunoașterea gradului de judecător de Curte de apel, întrucât la data numirii în funcția de magistrat asistent, prin Ordinul Președintelui Curții Supreme de Justiție au dobândit calitatea de magistrați, îndeplinind condițiile prevăzute de lege pentru acordarea acestui grad, fiind numite în condițiile Legii nr. 303/2004.

Pentru a emite această hotărâre, Plenul C.S.M. a constatat că cererile petentelor, prin care se solicită recunoașterea gradului profesional de Curte de apel, sunt motivate similar, însă se circumscriu unor situații distincte, în raport cu normele care erau incidente la data numirii petenților, sau după caz, pe parcursul exercitării de către aceștia a funcției de magistrat asistent.

Astfel, Plenul C.S.M. a reținut că o parte dintre petenți au fost numiți ori și-au exercitat funcțiile sub imperiul Legii nr. 56/1993, în forma adoptată inițial, iar în condițiile art. 37 alin. 3, obțineau în realitate doar salarizarea unui președinte de tribunal, iar termenul de „rang” utilizat de legiuitor nu se referea la gradul profesional.

S-au invocat în acest sens și reglementările Legii nr. 92/1991 în forma inițială, precum și în cea

republicată, privind condițiile speciale pentru numirea și avansarea în funcție a magistraților, potrivit cărora, pentru a fi promovat în funcții superioare, magistratul trebuia să aibă o activitate meritorie, atestată prin notele (calificative) acordate de șefii ierarhici și vechime minimă prevăzută de lege.

Plenul C.S.M. a amintit faptul că prin O.U.G. nr. 179/1999 a fost introdusă conduita promovării pe bază de examen în funcții superioare de execuție a magistraților care îndeplineau condițiile prevăzute de lege, fiind astfel evidentă consecvența legiuitorului în a distinge între numirea magistratului într-o funcție și conceptul de evoluție profesională, materializat în dobândirea gradului.

Astfel, dispozițiile Legii nr. 56/1993 până la intrarea în vigoare a Legii nr. 303/2004 nu consacrau posibilitatea dobândirii unui astfel de grad profesional de către magistrații- asistenți, ci doar asimilau magistratul asistent, ca rang și salarizare, judecătorului de Curte de apel, asimilare care reprezenta un atribuit al funcției, organic legată de exercitarea acestei funcții și, ca atare, valabilă exclusiv pe durata exercitării acesteia.

În ce privește situația petentelor din cauza de față, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că acestea au fost numite în funcție ulterior abrogării Legii nr. 56/1993 cu modificările și completările ulterioare,

deci sub imperiul Legii nr. 303/2004, iar acest act normativ nu cuprinde dispoziții de genul celor invocate de petente, în sensul ca magistrații asistenți au grad de judecător de Curte de apel și sunt salariați ca atare.

Împotriva acestei soluții, în temeiul art. 29 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 republicată, au formulat recurs petentele, care au susținut, în esență, că hotărârea dată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii încalcă principiul încrederii legitime, încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, precum și dreptul la nediscriminare, solicitând anularea acesteia și obligarea autorității intimată să le recunoască gradul profesional de judecător de Curte de apel.

Recursul este întemeiat pentru motivele și în limitele care vor fi prezentate în continuare.

În cauză, recurențele, prin cererile adresate Consiliului Superior al Magistraturii, au solicitat recunoașterea gradului profesional de judecător de Curte de apel, care ar fi trebuit să le fie acordat ca urmare a numirii lor în funcția de magistrat asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Așa cum s-a arătat în expunerea rezumativă făcută mai sus, Plenul C.S.M. a adoptat Hotărârea nr. 105/2009 prin care a respins ca neîntemeiate, între altele, și cererile formulate de recurențele din cauza de față, ignorând dispozițiile art. 43 din Legea nr. 317/2004, republicată.

Astfel, din conținutul și interpretarea textului art. 43 rezultă că problemele legate de numirea și evoluția profesională ulterioară a magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, sunt de competența Secției pentru judecători a iar nu a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Or, din prevederile generale ale Legii nr. 317/2004 republicată, rezultă

în mod necontestabil că Plenul și Secțiile sunt structuri administrative distincte ale consiliului, cu atribuții și competențe exclusive, care le-au fost conferite de legiuitor în scopul funcționării legale a Consiliului Superior al Magistraturii.

În cauză este necontestat că hotărârea recurată este un act administrativ care, ca regulă generală, este adoptat în baza și în limitele legii, inclusiv în limitele de competență ale autorității emitente. Deci, cu alte cuvinte, competența autorității de a emite actul administrativ, reprezintă condiția esențială pentru validitatea acelui act administrativ.

Temeiul invocat în cauză și reținut, implicit, de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii – art. 29 alin. 5 și 7 din Legea nr. 317/2004, republicată este greșit, recurențele neavând calitatea de judecător sau procuror, pentru a fi vorba de cariera sau drepturile judecătorilor și procurorilor, la care se referă dispozițiile legale precitate.

În concluzie, actul administrativ atacat în cauză este lovit de nulitate absolută, fiind adoptat de Plenul C.S.M. cu încălcarea dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 317/2004 republicată, care conferă Secției pentru judecători o competență exclusivă în materia numirii și evoluției profesionale a magistraților asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel fiind, recursurile vor fi admise, hotărârea atacată a fost anulată în ceea ce le privește pe recurențe, dosarul fiind trimis la Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea soluționării competente a cererilor formulate pentru recunoașterea gradului de judecător de curte de apel.

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 920/18.02.2010, dosar nr. 1829/1/2009)